



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7280/2025
10.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у ванпарничном предмету предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Страхиња Селаковић, адвокат из ..., против противника предлагача ББ из ..., чији су пуномоћници Александар Марков, адвокат из ... и Милош Ристић, адвокат из ..., ради развргнућа имовинске заједнице, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 4077/2024 од 12.02.2025. године, у седници одржаној 10.06.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 4077/2024 од 12.02.2025. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Основног суда у Новом Саду Р1 722/21 од 06.11.2023. године, ставом првим и другим изреке, усвојен је предлог предлагача и развргнута је имовинска заједница између предлагача и противника предлагача и то на непокретностима уписаним у ЛН бр. ... КО Нови Сад 1 – градско грађевинско земљиште укупне површине 567 м2, од чега под зградом бр. 1 – 125 м2, под зградом бр. 2 – 78 м2, под зградом бр. 3 – 18 м2, под зградом бр. 4 – 16 м2 и уз зграду 330 м2, на коме су предлагач и противник предлагача носиоци права коришћења са по $\frac{1}{2}$ дела, на породичној страмбеној згради бр. 1 габаритне површине 125 м2, помоћној згради бр. 2 габаритне површине 78 м2, помоћне зграде бр. 3 габаритне површине 18 м2 и помоћне зграде бр. 3 габаритне површине 16 м2, које се налазе у Новом Саду, ... бр. ..., на којима су предлагач и противник предлагача уписани као сувласници са по $\frac{1}{2}$ дела и то путем јавне продаје. Ставом трећим изреке, обавезан је противник предлагача да на име свог сувласничког дела исплати трошкове вештачења предлагачу у износу од 30.130,00 динара.

Решењем Вишег суда у Новом Саду Гж 4077/2024 од 12.02.2025. године, жалба противника предлагача је одбијена и првостепено решење потврђено.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, противник предлагача је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 1, 2. и 6. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Чланом 27. став 1. Закона о ванпарничном поступку прописано је да у поступку у коме се одлучује о статусним стварима и о ванпарничним стварима које се односе на станарско право против правноснажног решења другостепеног суда ревизија је дозвољена ако овим или другим законом није друкчије одређено, док је ставом 2. истог члана прописано да је у поступку у коме се одлучује о имовинскоправним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинскоправним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Полазећи од наведене одредбе закона, о дозвољености ревизије изјављене против одлуке донете у ванпарничном поступку одлучује се према вредности предмета спора.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У имовинскоправним споровима у којима се тужбени захтев (предлог) не односи на потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, а тужилац у тужби (предлогу) у току првостепеног поступка није означио вредност предмета спора, нити се она може утврдити на основу одређене или плаћене судске таксе, а не може се утврдити ни по одредбама члана 21. – 27. у вези члана 35. Закона о судским таксама, као вредност предмета спора, применом члана 28. истог закона, узима се износ од 15.000,00 динара без обзира који је суд надлежан за решавање спора.

Имајући ово у виду, као и да се у овом случају ради о ванпарничном поступку по предлогу за развргнуће имовинске заједнице, у коме се као вредност предмета спора узима износ од 15.000,00 динара – применом члана 28. Закона о судским таксама, а што представља динарску противвредност износа који не прелази 40.000 евра, то је Врховни суд утврдио да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП. Без утицаја су наводи ревизије да је ревизија дозвољена из разлога што је вредност предметне непокретности чија је деоба одређена процењена на 215.000 евра, јер у току поступка није утврђена вредност предмета спора.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић